

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤਿ ਇਲਾਹੀ ਦਾ ਇਮਾਨ ਅਫ਼ਰੋਜ਼ ਤਜ਼ਕਿਤਾ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖ਼ੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 23 ਜਨਵਰੀ 2026 ਈ:, ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੀਰਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਖ਼ੁਤਬਿਆਂ ਵਿੱਚ **ਮੁਹੱਬਤਿ ਇਲਾਹੀ** ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੱਜ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਆਪ ﷺ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਦਾ ਤਰੀਕ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੁਸਨ ਕੁੱਝ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅੱਜ ਵੀ ਅਹਾਦੀਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਵੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕ਼ਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ **ਮੁਕ਼ਾਮ** ਅਤੇ **ਮਰਤਬੇ** ਅਤੇ ਇਸ਼ਕਿ ਇਲਾਹੀ ਦਾ ਨਕ਼ਸ਼ਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਕੁੱਝ ਹਵਾਲੇ ਹਨ।

ਹਜ਼ਰਤ ਹੁਜ਼ੈਫ਼ਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਰਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਸੂਰਤ ਬਕਰਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਯਾਨੀ ਸੂਰਤ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ **ਰੁਕੂਅ** ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਪਰ ਆਪ ﷺ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪ ﷺ ਰੁਕੂਅ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਸੂਰਤ ਨਿਸਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਆਲਿ ਇਮਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਆਪ ﷺ ਬੜੇ ਹੌਲੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਠਹਿਰ ਠਹਿਰ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਜਦ ਆਪ ﷺ ਅਜਿਹੀ ਆਯਤ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ **ਤਸਬੀਹ** ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤਸਬੀਹ ਕਰਦੇ। ਜਦ ਆਪ ﷺ ਕਿਸੇ **ਸਵਾਲ** ਦੀ ਆਯਤ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜਦ ਅਜਿਹੀ ਆਯਤ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਜਿੱਥੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ **ਪਨਾਹ** ਮੰਗਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਨਾਹ ਤਲਬ ਕਰਦੇ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਰੁਕੂਅ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ** ਪਾਕ ਹੈ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਬੜੀ ਅਜ਼ਮਤ ਵਾਲਾ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਦਾ ਰੁਕੂਅ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਕ੍ਰਿਆਮ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਰੁਕੂਅ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** ਕਿਹਾ ਯਾਨੀ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਦੀ ਹਮਦ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਲੰਮਾ ਕ੍ਰਿਆਮ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਰੁਕੂਅ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਰੀਬ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** ਪਾਕ ਹੈ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਬੜੀ ਬੁਲੰਦ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ। ਆਪ ﷺ ਦਾ ਸਜਦਾ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਕ੍ਰਿਆਮ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਰੀਬ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਮਜੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਆਯਤ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਆਮ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਹਾਬੀ ਦੀ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੰਮੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਆਯਤ 'ਤੇ ਲੰਮਾ ਕ੍ਰਿਆਮ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਜ਼ਰ ਗੱਫ਼ਾਰੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਇਬਾਦਤ ਦੇ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਯਤ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਬ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਆਖ਼ਿਰ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਤੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਗ਼ਲਬੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹਿਕਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈਂ।

ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ﷺ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋਇਆ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ﷺ ਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਆਪ ﷺ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਕਿਆਮ, ਰੁਕੂਅ ਅਤੇ ਸਜਦੇ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਮਾਜ਼ ਤੋਂ ਵਿਹਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਤਬਾ ਇਰਸ਼ਾਦ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਹਮਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਨਾਅ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਬਸ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਿਆਨ ਕਰੋ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਤੋਂ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਸਦਕਾ ਦਿਓ। ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਐ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਉੱਮਤ! ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਖ਼ਸ ਗ਼ੈਰਤ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬੰਦਾ ਜ਼ਿਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬੰਦੀ ਜ਼ਿਨਾ ਕਰੇ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਐ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਉੱਮਤ! ਖੁਦਾ ਦੀ ਕ਼ਸਮ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੱਸਦੇ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੁਣੋ! ਕੀ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ?

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਬਸ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਵੱਲ ਪਰਤਣ, ਉਸ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ, ਉਸ ਵੱਲ ਝੁਕਣ ਦੀ ਤਵੱਜੋ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਹੱਸਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਰੌਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਤੋਂ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਦੇ। ਬਸ ਇਹ ਤਵੱਜੋ ਦਵਾਈ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਤਵੱਜੋ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨਾਲ ਖ਼ਾਸ ਤਅੱਲੁਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ﷺ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਬਗ਼ੈਰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਦ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਮੱਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਦੀਦ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਮੱਕਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ﷺ 'ਤੇ ਵਹੀ (ਅਕਾਸ਼ਬਾਣੀ) ਨਾਜ਼ਿਲ ਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਹੀ (ਅਕਾਸ਼ਬਾਣੀ) ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪ ﷺ ਨੂੰ ਮੱਕਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੱਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਜਦ ਸਗਾਬਾ ਨੂੰ ਹਬਸ਼ਾ ਵੱਲ ਹਿਜ਼ਰਤ ਕਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ﷺ ਕੋਲ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਮੁਹੱਬਤਿ ਇਲਾਹੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤਾਇਫ਼ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਕਿਆ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। 10 ਨਬਵੀ ਵਿੱਚ ਅਬੂ ਤਾਲਿਬ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ﷺ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੁਲਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਆਪ ﷺ ਤਾਇਫ਼ ਤਸਰੀਫ਼ ਲੈ ਗਏ। ਆਪ ﷺ ਦਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤਾਇਫ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਹੀਹ ਬੁਖ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਕੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਨੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪ ﷺ 'ਤੇ ਉਹਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਈ ਦਿਨ ਆਇਆ ਹੈ? ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਉਕਬਾ ਦੇ ਦਿਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਯਾਨੀ ਤਾਇਫ਼ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਫ਼ਸ ਇਬਨਿ ਅਬੀ ਅਬਦਿ ਯਾਲੈਲ ਬਿਨ ਅਬਦਿ ਕੁਲਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਸ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਮੈਂ ਕਰਨੁੱਸ ਸਮਾਲਬ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਦੂਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਜਦ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰਾਈਲ ਅਲੈਹਿੰਸ ਸਲਾਮ

ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੌਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਚਾਹੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ। ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐ ਮੁਹੰਮਦ! ਆਪ ﷺ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਚਾਹੋ ਹੁਕਮ ਦਿਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਾ ਦੇਵਾਂ। ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਅੱਲਾਹ ਦੀ **ਇਬਾਦਤ** ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ **ਸ਼ਰੀਕ** ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਬਸ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਗ਼ਾਲਿਬ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਉਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫ਼ਤਹਿ ਮੱਕਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਅਰਸੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਲਾਦਾਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਅਤੇ ਮਰਤਬੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਚੇਰੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨੂਰ ਜਿਹੜਾ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਯਾਨੀ ਇਨਸਾਨਿ ਕਾਮਿਲ ਨੂੰ, ਉਹ **ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ** ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, **ਸਿਤਾਰਿਆਂ** ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, **ਚੰਦਮਾ** ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, **ਸੂਰਜ** ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿਆਂ **ਸਮੁੰਦਰਾਂ** ਅਤੇ **ਦਰਿਆਵਾਂ** ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ **ਲਾਲ** ਅਤੇ **ਯਾਕੂਤ** ਅਤੇ **ਜ਼ਮੁਰਦ** ਅਤੇ **ਅਲਮਾਸ** ਅਤੇ **ਮੋਤੀ** ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਕਿਸੇ **ਜ਼ਮੀਨੀ** ਅਤੇ **ਆਸਮਾਨੀ** ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਨਸਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਯਾਨੀ ਇਨਸਾਨਿ ਕਾਮਿਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਤਮਾਮ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਉਚੇਰਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਸਾਡੇ ਸੱਯਦ ਅਤੇ ਮੌਲਾ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਹਨ। ਸੋ ਉਹ ਨੂਰ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਰਤਬਿਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ਼ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਮ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਕ਼ਦਰ ਉਹੀ ਰੰਗ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਬਸੀਰਤ ਅਫ਼ਰੋਜ਼ ਇਕਤਿਬਾਸਾਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ **ਮੁਕਾਮ** ਅਤੇ **ਮਰਤਬੇ** ਦੀ ਇਹ ਉਹ ਉੱਚੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਅਤਾ ਫ਼ਰਮਾਈ ਅਤੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਫ਼ਰਮਾਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਡੇ ਮੁਖ਼ਾਲਿਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ **نوذبالله** ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ **ਤੌਹੀਨ** ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਕਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰ ਤੋਂ ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਮਕਬੂਲ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਜ਼ਾਤੀ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ਼ ਵੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਤਾਸੀਰ **ਪਾਣੀ** ਅਤੇ **ਅੱਗ** ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਬੱਬਾਂ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੀ ਵੱਡੀ ਤਾਸੀਰ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜੈਸੀ ਕਿ ਦੁਆ ਹੈ।

ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਮਕਬੂਲ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਤੌਫੀਕ਼ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫੀਕ਼ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਕੀਕੀ ਮੋਮਿਨ ਬਣਾਵੇ ਜਿਹੜਾ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਵੀ **ਹੱਕ** ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ **ਉਸਵੇ** 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।

أَحْمَدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَن
 يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾
 عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَذَكَّرُونَ أَدْكُرُوا اللَّهَ يَدْكُرْكُمْ وَأَدْعُوا يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿٣﴾